

Interesser ændres saaledes, at det for dem gælder om kun at yde Støtte i den kortest mulige Tid for snarest at faa de vedkommende arbejdsløse Personer overført til den fortsatte Hjælp, som de kan nyde ubegrænset længe. Det er deri, det mod Forsikringsprincippet gaaende i Ændringsforslaget til § 2 ligger, og det er af den Grund, vi under ingen Omstændigheder kan støtte det eller anbefale det til Vedtagelse.

Saa maa jeg jo sige, at det gjorde mig ogsaa ondt at høre det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ræsonnere som saa, at naar de tre Funktionærorganisationer i Virkeligheden repræsenterede et ringe Antal Stemmer, er der ikke større Grund til at tage Hensyn til dem. Det er et Ræsonnement, som jeg nok ved anstilles, men som jeg dog i Almindelighed troede anstilledes ganske i det skjulte, i det stille, men nu hører vi det udtalt af Socialdemokratiets Ordfører fra Folketingets Talerstol. Det kan vi egentlig ikke have noget imod, det er i og for sig prisværdigt, at man toner rent Flag overfor de lidet talrige Klasser i vort Samfund og siger: Jer skylder vi intet Hensyn.

Man vil erindre det paa en anden Tid, hvor man maaske finder det i sin Interesse at drage andre Betragtninger frem. Men jeg kan jo angaaende dette ikke sige andet end det, jeg allerede har sagt, at jeg maa finde det prisværdigt, at der altsaa endnu er Kredse i vort Land, der ønsker at hjælpe sig selv, saa vidt og saa længe deres Evner rækker. Og maa jeg sige til den højtærede Minister, at jeg finder det heller ikke altid prisværdigt, at en Stand eller Klasse ønsker at tage Særstandpunkter, ønsker at holde sig udenfor Flerheden overfor Opgaver, som løses gennem Sammenslutning. Jeg finder ingenlunde altid dette saa prisværdigt, men i et Tilfælde som det foreliggende, hvor det, man slutter sig sammen om, er at hjælpe sig selv gennem Midler, man selv kan skaffe til Veje uden at henvende sig til det offentlige, uden at paakalde andres Hjælp, siger jeg, at det er i overordentlig Grad prisværdigt, derfor synes jeg, man maa se paa disse Funktionærorganisationer med megen Tilfredshed. Det tjener efter min Mening ikke Erhverv, som til syvende og sidst kun tangerer Lønarbejdernes Gruppe, og som, naar de er i Arbejde, for manges Vedkommende har Indkomster, der ligger højt over Lønarbejdernes, til Ære, naar de søger at danne Arbejdsløsheds-kasser og komme ind under Statens og Kommunernes Støtte til Hjælp for eventuelle arbejdsløse Medlemmer, uden til det yderste at anstrenge sig for selv at løse Opgaven.

Det er det, som disse Organisationer, som vi her beskæftiger os med, har gjort, og derfor har vi stor Sympati for dem, og vi har mere end det. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at Sympatien ikke fedede, og det kan han have Ret i; hvis ikke andet sker, vil det ikke hjælpe synderligt. Men vi har udtrykkelig sagt, og jeg har gentaget det her til den højtærede Minister, at hvis Lovforslag fremkommer om, ad hvilke Veje man, naar en vis Arbejdsløshedsperiode er gennemløbet for Medlemmer af saadanne Organisationer, som ved egen Kraft har søgt at løse Opgaven, skal søge at komme dem til Hjælp, er vi rede til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, og jeg har henpeget paa, hvad den højtærede Minister meget vel ved, ad hvilke Veje man i den tidligere, omfattende Kriseperiode hjalp saadanne Funktionærorganisationer. Jeg har ikke dristet mig til og ikke følt mig berettiget til saaledes som det den højtærede Minister nærstaaende ærede Medlem Hr. Dahlgaard at pege paa, ad hvilke Veje dette skulde ske, men jeg har sagt, at dersom den højtærede Minister, efter at han har foretaget en Undersøgelse af dette Spørgsmaal, skønner, at Hjælp virkelig er nødvendig, vil han ogsaa kunne finde Vejen dertil.

I den Forbindelse taler den højtærede Minister om Fiskernes Understøttelseskasse. Ja, en saadan Understøttelseskasse er jo ved Lov tilvejebragt, der er ydet Hjælp til den efter nærmere fastsatte Regler, og det har været ganske nødvendigt, fordi Fiskerierhvervet overhovedet ikke lader sig indrangere indenfor Rammerne af Arbejdsløsheds-kasserne, bl. a. fordi det bliver umuligt at afgøre, hvorvidt Arbejdsledighed skyldes Aarsager, som berettiger den vedkommende til Hjælp. Det er et Spørgsmaal, forekommer det mig, som den højtærede Minister særdeles vel kan optage til Løsning — Spørgsmaalet om en eventuel midlertidig Støtte til Fiskernes Understøttelseskasse —, uden at han paa nogen Maade behøver at blande det sammen med det Spørgsmaal, der her foreligger, Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten, det offentlige, skal støtte Organisationer eller Sammenslutninger af Funktionærer, som bl. a. har stillet sig den Opgave ved egne Kræfter at holde den værste Nød fra Døren blandt deres arbejdsløse Kammerater. Det Spørgsmaal kan den højtærede Minister særdeles vel tage op, uden at han derfor behøver at beskæftige sig med Kredse af Arbejdere, som ønsker at holde sig udenfor Arbejdsløsheds-kasserne, eller med det særlige Erhverv, han har omtalt, Fiskeriet, som paa Grund